

SZENTMISE – ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP

❖ **INTROITUS:** Omnia quæ fecisti (*Dán 3,31. 29–30; Zs. 118,1*) – GH 374

MIND, AMIT NÉ-KÜNK TET-TÉL, i-gaz-sá-go-san tet-ted, mert vétkeztünk, U-

ram, el-le-ned, s parancsa-id el-len. De dicsőítsd meg, ké-rünk, a te

szent ne-ve-det, cse-le-kedj vélünk nagy ir-galmaid sze-rint! (2. t.)

Zs.: Boldogok, kik szeplőtelenek az ő /útjukon, * és az Úr törvénye szerint járnak. Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek. † Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké, ámen. (*Ant.*)

❖ **KYRIE – GLORIA**

❖ **GRADUALE:** Oculi omnium (*Zs. 144,15–16*) – ÉE 626; GH 375

MINDE/NEK SZEMEI † tebenned bíz/nak, Uram, * mert te adsz nekik eledelt alkal/mas időben. MINDE/NEK SZEMEI... **Ű!** Föltárod a te szent kezeidet, * és betöltesz minden életet ál/dásoddal. MERT TE ADSZ... MINDE/NEK SZEMEI...

❖ **ALLELUIA:** Paratum cor (*Zs. 107,2*) – GH 565; ÉE 626/GH 376

AL - LE - LU - JA. (8. t.)

Ű Kész az én szívem, ó, Isten, kész az én /szívem, * éneklek és zsoltárt zengek neked, én dicső/ségem.

❖ **OFFERTORIUM:** Super flumina – GH 377 (ad notam: Jézus Krisztus – ÉE 67)

Ű BABILONNAK VIZEINÉL ÜLTÜNK, – fogságunkban folyvást keseregtünk. – A hárfákat fára függesztettük, – Sion hegyét sírva emlegettük.

Ű1. Kik népünket fogságban tartották, – tőlünk Sion énekét akarták. – Hogyan tudnánk énekelni vígan, – távol földön, idegen országban? **Ű**

Ű2. Hogyha rólad én elfeledkezem – fogságomban, kedves Jeruzsálem, – hát ragadjon ínyemhez a nyelvem, – ha utánad nem sóvárog szívem! **Ű**

❖ **SANCTUS – AGNUS DEI**

❖ **COMMUNIO:** Memento verbi (*Zs. 118,49–50; 118. zs.*) – GH 378

EMLÉKEZZÉL MEG I-GÉD-RŐL, a-mit szolgáltnak mon-dot-tál, a-mely-

ben né-kem reménysé-get ad-tál, meg-a-lá-zott-sá-gom-ban az vi-

gasz-talt engem. (1. t.) / * /

Zs.: Boldogok, kik szeplőtelenek az ő /útjukon, * és az Úr törvénye szerint /járnak. Ű2. Boldogok, kik az ő bizonyágaira /figyelnek, * teljes szívükből kere/sik őt. (*Ant.*) Ű3. A földhöz tapadt az én /elkem, * eleveníts meg engem a te igéd /szerint. Ű4. Elernyed a lelkem kedvetlenség/gemben, * erősíts meg engem igéd /szerint. (*Ant.*) Ű5. És szálljon reám, Uram, a te irgalmas/ságod, * a te üdvösséged, miképpen meg-mon/dottad. Ű6. Akik félnek téged, látnak engem és örven/deznek, * mert a te igéid-ben igen /bízta. (*Ant.*)

❖ **SZENTSÉGI ÉNEK** (ÉE 184)

ÉDES JÉZUS, ÉN SZERELMEM, ó, mily nagyon szeretlek. – Te vagy kincsem és mindenem, hű szívembe elrejtlek. **Ű** Jöjj el, jöjj el, siess már, Jézus, téged szívem vár.

2. Édes Jézus, mivel téged minden felett szeretlek, – minden kincset és örömet érted, Jézus, megvetek. **Ű** Jöjj el, jöjj el...

3. Ahol leszek, Jézus, téged óhajtlok és kiáltlak; – boldog leszek, ha elérlek, boldogabb, ha megtartlak. **Ű** Jöjj el, jöjj el...

4. Benned bízom, fohászokod, te is szeress engemet! – Jézus, ne hagyj, velem maradj, hívd a mennybe lelkemet! **Ű** Jöjj el, jöjj el...

❖ **BEFEJEZŐ ÉNEK** (ÉE 297)

SZENT MIHÁLY ARKANGYAL, Isten bajnoka, – az Úr kiválasztott, erős harcosa, – te vagy, kinek égi hatalma – poklok sötét hadát megrontja.

2. Te, ki a Sátánnal bátran megvívta, – „ki olyan, mint Isten?”, így kiáltottál, – Urad mellett zászlót emeltél, – angyalok közt első te lettél.

3. Mi nagy bátorságos, erős vezérünk, – rád bízta az Isten keresztény népünk, – oltalmazd meg minden veszélytől, – az ördögnek nagy erejétől!

4. Bátorítsad félő, gyenge szívünket, – védelmezd a harcban mi szent ügyünket, – vezérelj a jóra éltünket, – hogy elnyerjük üdvösségünket!